

Милко Калайджиев, Мира - Тъжни цветя

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Без вина виновен съм аз,
че избрах детската страст.
Моят дом е празно небе
и вървя не знам на къде,
на къде да вървя и да спра?

[Припев:]

И цветя отново изпращам
в роса от моите сълзи.
И сам по пътища прашни
търся пак твоите очи.

Нямам аз какво да прощавам,
няма в мен детски сълзи.
Любовта, която ти давам,
тя тупти в тези гърди,
как тупти, разбери, не тъжи.

[Припев: x3]

И цветя отново изпращам
в роса от моите сълзи.
И сам по пътища прашни
търся пак твоите очи.